

Posudek diplomové práce Andrey Chudobové „Gender v textech punkové skupiny Visací zámek“

Andrea Chudobová si pro svou práci vybrala téma v české muzikologii zřejmě netradiční, což mu ale dodává na aktuálnosti, protože v zahraničí jsou podobné genderové analýzy standardní součástí všech ramen sociálních věd, muzikologii nevyjímaje. V českém kontextu by člověk práce nahlížející na hudbu prizmatem genderu spočítal na prstech jedné ruky. Zajímavá je i volba punkové skupiny, neboť je vždy zajímavé zkoumat, kam až sahá reflexivita ostentativně alternativních subkultur.

Pokud jde o procesní stránku věci, tedy to, jak Andrea výzkum realizovala a jak přistupovala k bakalářskému projektu, konstatuji, že patřila k těm svědomitějším studujícím. Přestože jí evidentně chvíli trvalo, než si našla vhodné téma a vedoucího práce, jakmile se jí to podařilo, pracovala svižným tempem a pečlivě zapracovávala mé připomínky. V její práci nebyly žádné delší odmlky, tak typické pro velkou část studujících.

Po formální stránce text splňuje nároky kladené na bakalářské práce. Drobné nedostatky nekazí celkový dojem, odkazovací aparát je standardní, a seznam literatury adekvátní a členění textu je smysluplné. I stylisticky je práce na odpovídající úrovni.

V teoretické části se Andrea věnuje relevantním tématům a připravuje si půdu pro pozdější analýzu. Ukazuje také vhodnou míru kritičnosti, když například kritizuje média za konstruování zkresleného obrazu punkové subkultury či Pavla Říčana za biologický esencialismus. Některé pasáže však působí trochu jako konspekty, viz např. podkapitoly 2.1.1 a 2.1.2. Důslednější by také mělo být odkazování, protože jinak by čtenář mohl získat dojem, že autorka sama přišla s tezemi typu:

Co se týče šíření subkultur, nepodařilo se raným hudebním subkulturám západní společnosti (mods, teddy boys atd.) překonat železnou oponu, a proto české země zasáhly pouze okrajově. České „máničky“ se inspirovaly vizuálními prvky z různých hudebních subkultur, aniž by je od sebe nějak odlišovaly. V 70. letech se již hudební subkultury (zejména punk, metal a skinheads) u nás inspirovaly zahraničím nejen vizuálně a jsou životaschopné i v nepřátelském prostředí komunistické nadvlády. Také je již kladen větší důraz na subkulturní styl.

V úvodu empirické části jsou stručně přestavena metodologická východiska, zvolená metoda i některá její omezení. Odkazuje se zde opět na standardní texty a představení kvantitativní obsahové analýzy je přiměřené bakalářské práci. Oceňuji i diskusi diskursivní analýzy, jejíž východiska autorce posloužily k jakémusi zcitlivění k dalším aspektům textů, které kvantitativní metody obvykle neumožňují. Vyknout by se na druhé straně dal implicitní předpoklad, že kvalitativní výzkumy mají být hodnoceny podle kritérií kvantitativních (str. 30, kritérium generalizace).

Při vlastní analýze autorka postupuje víceméně standardně a postupně diskutuje různé proměnné a jejich implikace pro konstruování maskulinity a femininity v textech

skupiny Visací zámek. Je zde patrné, že autorka je dostatečně obeznámena se základními aspekty hegemonní maskulinity a preferované femininity. Myslím, že své argumenty buduje poměrně přesvědčivě a osvědčuje dostatečnou citlivost k genderově netradičním aspektům písňových textů i proměnám genderových konstrukcí v čase. Na druhou stranu je provazování teoretické a empirické části není příliš „user-friendly“, protože je odkazováno na jednotlivé podkapitoly a ne na konkrétní texty konkrétních autorů. Hodnocení analýzy však raději ponechám na oponentovi/ce, protože mi chybí potřebná míra odstupu a kritičnosti k práci, kterou jsem vedl.

Shrnutu a podtrženo, jako vedoucí práce jsem spokojen s prací, kterou Andrea odvedla a navrhuji hodnocení mezi výborně a velmi dobře. Finální rozhodnutí se bude odvíjet od obhajoby.

Ing. Petr Pavlík, Ph.D.
vedoucí práce

16. 8. 2012